

(např. procento učitelek nebo podíl času stráveného „administrativními činnostmi“, „udržováním kázně ve třídě“ a „skutečným vyučováním a učením“). Pro indikátory založené na spojitých proměnných poskytují prezentované statistiky údaje o střední hodnotě (průměru) buď v základních ukazatelích (např. průměrný věk), nebo na konstruované škále (např. průměrná skóre na škále měřící aspekty vnímané profesní zdatnosti učitelů nebo školního klimatu). Střední chyby průměrů jsou reportovány pro všechny statistické údaje, takže je možné určit míru spolehlivosti toho, zda závěry učiněné o zjištěných rozdílech v rámci jedné země i mezi více zeměmi nebo mezi jednotlivými cykly TALIS nejsou pouhým důsledkem náhody při výběru vzorku či dané výzkumným nástrojem.

2.11.2 Srovnání měř korelace

Některé tabulky zpráv z šetření TALIS 2018 se zaměřují na sílu vztahu mezi jednotlivými indikátory. Ty nejjednodušší obsahují míru korelace mezi dvěma indikátory reportovanou pomocí korelačních koeficientů (např. mezi „indexem participace jednotlivých aktérů“ a „indexem profesní spolupráce mezi učiteli“) nebo regresních koeficientů. Regresní koeficienty jsou odvozeny z víceúrovňových regresních analýz společného souboru proměnných. Využití těchto odhadů umožní srovnání síly vztahů napříč jednotlivými zeměmi a cykly TALIS.

V TALIS 2013 bylo mnoho těchto analýz založeno na modelu vyvinutém Mezinárodní asociací pro hodnocení výsledků vzdělávání (IEA) (Purves, 1987) a dále rozpracováno v modelu efektivní školy vyvinutém Scheerensem a Boskerem (1997). Tento model zkoumal vyučování a učení v rámci kontextu, vstupů, procesů a výstupů (KVPV). Rámec použitý v TALIS 2013 byl komplexní, neboť obsahoval širokou škálu indikátorů. Byl také víceúrovňový, neboť byl strukturován kolem faktorů na úrovni učitelů, tříd, škol a vzdělávacího systému. Model TALIS 2013 zjistil, že vliv některých faktorů byl relativně podobný v různých kontextech (např. počáteční vzdělávání učitelů), zatímco míra vlivu jiných se lišila více (např. pracovní spokojenost učitelů). Proměnné klasifikované jako procesní faktory byly obecně vnímány jako tvárnější, neboť jsou to faktory, skrze které mohou učitelé, ředitelé a manažeři vzdělávacího systému systém ovlivňovat a vyvolávat změny.

TALIS 2013 rovněž zkoumal faktory ovlivňující vnímanou profesní zdatnost učitelů a pracovní spokojenost jako hlavní výstupy (OECD, 2014a: 183). Šetření zahrnovalo indikátory týkající se zkušeností učitelů ve školách, zejména profesní postupy učitelů (spolupráce), vyučovací postupy, rozvoj a zpětnou vazbu učitelům (pochvaly a hodnocení, mentoring, profesní rozvoj) a také školní klima a vedení školy. Studie zjišťovala i bližší údaje o jednotlivých učitelích (pohlaví, pracovní zkušenosti v učitelské profesi a prvky počátečního vzdělávání učitelů) a demografické charakteristiky žáků v jejich třídách.

TALIS 2013 bere v potaz, že výstupy mohou být výsledkem procesů a vstupů a zároveň mohou samy tyto vstupy a procesy ovlivňovat. Příkladem takové cyklické závislosti může být zpětná vazba učitelům a jejich rozvoj. Zpětná vazba ovlivňuje tendenci učitelů zapojovat se do vhodných vzdělávacích procesů, ale pak jsou i sami učitelé ovlivněni zkušenostmi při implementaci těchto vzdělávacích praktik. Podobně může být profesní zdatnost učitelů považována za výsledek rozvoje učitelů a následnou zkušenost z využívání nových pedagogických dovedností. Ovšem profesní zdatnost učitelů může být vnímána také jako vstup, který ovlivňuje podílení se na profesním rozvoji a ochotě se zlepšovat. Od r. 2013 ovlivnil rozvoj dynamických modelů školní efektivity další výzkum (Creemers & Kyriakides, 2008, 2015a). Creemers a Kyriakides (2015a) ukazují, jak může tentýž faktor být často považován za vstup i výstup školního vzdělávání. Dynamické modely byly také užívány ve studiích vlivu učitelů na žákovu učení (Kyriakides et al., 2013) a ve studiích o zlepšování škol (Creemers, Kyriakides, & Antoniou, 2013; Muijs et al., 2014).